

Farklılaştırılmış Öğretim¹

Betül KAVUT²

Öz

Bu çalışmada farklılaştırılmış öğretimin ne olduğu, kuramsal temelleri, farklılaştırılmış öğretimde farklılaşan öğeler, farklılaştırılmış öğretimde kullanılan yöntem ve teknikler ile farklılaştırılmış öğretimin nasıl uygulanabileceği hakkında bilgiler verilmiştir. Her öğrenci çeşitli deneyimlere, ön bilgilere, ilgi ve öğrenme profiline sahip olarak öğrenme ortamına gelmektedir. Öğrencilerin bu özelliklerine uygun ders planları ve materyallerin hazırlanması, öğrencilere öğrenme konusunda seçim yapabilme özgürlüğü verilmesi, esnek gruplama çalışmaları yapılması, sürekli değerlendirmelerin olması vb. özellikleri sayesinde farklılaştırılmış öğretimin eğitim öğretimde olumlu katkıları olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Farklılaştırılmış öğretim, Farklılaştırılmış öğretim yöntem ve teknikleri, değerlendirme teknikleri.

Differentiated Instruction

Abstract

In this study, information is given about what differentiated instruction is, its theoretical foundations, the differentiating elements in differentiated instruction, the methods and techniques used in differentiated instruction, and how differentiated instruction can be applied. Each student comes to the learning environment with various experiences, prior knowledge, interests and learning profiles. Preparing lesson plans and materials appropriate to these characteristics of the students, giving students the freedom to make choices about learning, conducting flexible grouping studies, continuous evaluations, etc. It is thought that differentiated instruction can have positive contributions to education and training thanks to its features.

Atif için: / Please Cite As:

Kavut B. (2024). Farklılaştırılmış öğretim. *Journal of Turkic Civilization Studies*, 5(1), 62-79.

Geliş Tarihi / Received Date: 10.05.2004

Kabul Tarihi / Accepted Date: 30.05.2024

¹ Bu çalışma, KTMÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalında hazırlanan "Farklılaştırılmış Öğretimin Yabancılara Türkçe Öğretiminde Akademik Başarı, Motivasyon, Farkındalık ve Kalıcılık Düzeyine Etkisi" adlı doktora tezinden üretilmiştir.

² Doktorant, -Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi, 1950d06003@manas.edu.kg

Key Words: Differentiated instruction, Differentiated instruction methods and techniques, evaluation techniques.

GİRİŞ

Her birey birbirinden farklıdır bu nedenle her bireye kendi yeteneklerine ve ihtiyaçlarına uygun öğrenme imkânı sunulursa daha başarılı olmaları sağlanır düşüncesinden hareketle ortaya çıkan farklılaştırılmış öğretim, tarihi çok eski olmasa da günümüzde yaygın olarak kullanılmaya başlanmış bir yaklaşım olarak karşımıza çıkmaktadır. Geleneksel eğitim sisteminde belirli bir müfredat, belirli öğretim materyalleri ve belirli bir öğrenme ortamı bulunmaktadır. Farklılaştırılmış öğretim yaklaşımı bu belirli kalıpların dışına çıkılmasıyla ihtiyaca uygun daha etkili bir eğitim öğretim süreci oluşturulabileceğini savunmaktadır.

Eğitim, bireyin kendi yaşantısı yoluyla davranışlarında kalıcı ve istendik değişiklikler oluşturma süreci olarak tanımlanmaktadır. Eğitim, öğretim ve öğrenme kavramlarını içinde barındırmaktadır. Öğretim, önceden hazırlanmış bir program doğrultusunda planlanan, uygulanan ve değerlendirilen, amacı bireyin etkin bir şekilde öğrenmesini sağlamak olan ve çoğunlukla ders vb. uygulamalarla sınırlı olan etkinliklerdir (Taşpınar, 2012). Bir alanda öğretim yapılırken kullanılan çeşitli strateji, yöntem ve teknikler ile bunların etkilendikleri kuramlar yer almaktadır. Bu noktada farklılaştırılmış öğretim de öğrenciyi merkeze alan ve her öğrencinin nasıl daha başarılı olabileceğini inceleyen bir yaklaşım olarak karşımıza çıkmaktadır.

Farklılaştırılmış öğretimle ilgili birçok tanım bulunmaktadır. Hall, Vue, Strangman ve Meyer (2004)'e göre, "Öğretimi farklılaştırmak, öğrencilerin değişen arka plan bilgilerini, hazır bulunuşluklarını, dillerini, öğrenme tercihlerini ve ilgi alanlarını tanımak ve duyarlı bir şekilde tepki vermektir".

Heacox (2002)'a göre, öğretimin farklılaştırılması bireysel öğrenmeyi desteklemeye yönelik olarak eğitimin hızının, seviyesinin veya türünün değiştirilmesi anlamına gelmektedir. Özellikle öğrencilerin neleri bildikleri ve neleri öğrenmeleri gerektiği konusunda öğrenme sürecindeki ilerlemelerini desteklemeye yardımcı olmaktadır. Öğrencilerin, en iyi öğrenme yöntemlerine ve öğrendiklerini kendi güçlü yönlerinden ve ilgi alanlarından yararlanarak sunmalarına olanak sağlamaktadır.

Tomlinson (1999)'a göre öğrencilerin sunulan içeriği keşfetmeleri için çeşitli yolların kullanıldığı, etkinliklerin ve sürecin öğrencilerin anlamlı öğrenmelerine yönelik düzenlendiği ve öğrencilerin öğrendiklerini sergilemek için seçim yapabildikleri öğrenme yaşantılarını kapsamaktadır.

Gregory ve Chapman (2002)'e göre ise, öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamak ve belirlenmiş olan kazanımlara ulaşmak için öğretmenlerin

uygun planı yapmasına olanak sağlayan bir öğretim felsefesidir (Çev. Zoraloğlu, 2020: 3). İçerik, süreç ve ürünün öğrencilerin çeşitli ilgi ve hazırbulunuşluk düzeylerine göre uyarlandığı bir yaklaşımdır (Powers, 2008: 57).

Farklılaştırılmış öğretim öğrencilerin ön bilgilerini, hazırbulunuşluklarını, ilgilerini, öğrenme profillerini dikkate alarak öğretimde sunulan içeriğin türünün ve seviyesinin çeşitlendirilmesi, öğrencilerin seçim yapabileceği bir ortamın oluşturulması ve farklı öğrencilerden farklı ürünlerin ortaya çıkmasına olanak sağlayan ve olumlu bir öğrenme ortamı geliştirmeyi amaçlayan bir öğrenme yaklaşımı olarak tanımlanabilir.

“Farklılaştırılmış öğretim öğretmenlere her öğrencinin öğrenebileceği inancı doğrultusunda öğrencinin seviyesi, öğrenme içeriği ve öğrenci ihtiyaçlarına göre kullanabileceği stratejiler sunmaktadır. Öğretimi farklılaştıran öğretmenler, öğrencilerin nasıl öğrendiğini bilir ve onlara bireysel yetenek farklılıklarını temele alan öğrenme deneyimleri sunar” (Anderson’dan aktaran Güzel Nacar ve Döş, 2024: 2).

Farklılaştırılmış öğretim, bireysel farklılıklara odaklanmaktadır ancak bireyselleştirilmiş öğretim demek değildir. Farklılaştırılmış öğretimin bireyselleştirilmiş öğretimden farkı, öğrencilerin sosyalleşmelerine, iletişim kurabilme, yardımlaşma, grupla hareket edebilme gibi yetenekler kazanabilmelerine de yardımcı olmasıdır. Öğrencilerin eksiklerini kapatması değil aynı kazanıma farklı yollardan ulaşmalarını sağlamaktır. Farklılaştırılmış öğretimde heterojen gruplamalar yapılmaktadır. Aynı zamanda gruplar esnekler. Öğrencilerin ilgilerine ve hazırbulunuşluklarına göre gruplar değişebilmektedir. Farklılaştırılmış öğretim aynı anda birden çok yöntemin uygulanmasıyla değil farklılaştırılmış öğretim yöntemlerinden birinin tüm sınıfa uygulanması şeklinde gerçekleşmektedir. Ders öncesinde öğrencilerin ön bilgileri, ilgileri ve hazırbulunuşluklarının belirlenmesiyle birlikte derse uygun yöntemin seçilmesi ve bunlara göre ders planının öğretmen tarafından titizlikle hazırlanması gerekmektedir. Öğrencilerin seçim yapmalarına fırsat verilmeli ve görevlerini yerine getirdikten sonra sınıf ortamında her öğrencinin ya da grubun yaptıklarını paylaşması sağlanmalıdır (Demir, 2021: 30-31). Süreç öncesinde, esnasında ve sonrasında değerlendirmeler yapılarak öğrencilerin güncel durumları tespit edilmeli ve öğretimin farklılaştırılmasına bu değerlendirme sonuçlarına göre şekil verilmelidir.

Farklılaştırılmış Öğretimin Kuramsal temelleri nelerdir?

Farklılaştırılmış öğretimin kuramsal temellerine bakıldığında yapılandırmacı yaklaşım, Vygotsky’nin yakınsak gelişim alanı, çoklu zekâ

Farklılaştırılmış Öğretim

kuramı, beyin temelli öğrenme, düşünme stilleri ve öğrenme stilleri, iş birlikli öğrenme gibi kuramlardan yararlanan bir yaklaşım olduğu görülmektedir.

Yapılandırmacı yaklaşıma göre, öğrenme öğretme ortamında öğrencinin öğrenme sorumluluğunu alması, öğrenme sürecinde aktif olması, eski bilgileriyle yeni bilgileri arasında bağlantı kurarak öğrenmesi gerekmektedir. Öğrencinin yaparak yaşayarak öğrenmesine imkân sağlayacak etkinliklerle derslerin işlenmesi önem arz etmektedir. Öğrencilerin zihinsel süreçlerini aktive edecek yöntem ve teknikler kullanılması gerekmektedir. Öğretmenin rehber konumunda olması ve öğrencilere yol göstermesi, sınıf ortamını öğrencilerin aktif olabileceği şekilde esnek hale getirmesi, öğrencilerle iletişim kurarken onların düşüncelerini geliştirici olması beklenmektedir (Gömlüksiz ve Elaldı, 2011:445-446). Vygotsky'ye göre, işlerin başarılmasında karşılaşılan zorluklar en üst düzeyde bilişsel gelişime katkıda bulunur. Çocuğun kendi başına başaramadığı fakat başkalarının yardım ve rehberliğinde başarabildiği işler yakınsak gelişim alanı olarak ifade edilir (Baysen ve Silman, 2012: 204). Yakınsak gelişim alanını geliştirmek için öğrenciler, bilgili bir yetişkin ya da arkadaşlarıyla sosyal ortamlarda aktif şekilde etkileşimde bulunmalıdır (Karadağ, 2010: 14). Bu etkileşim sayesinde öğrenciler kendi bilgilerinin doğruluğunu pekiştirmiş olacak ya da yanlış bilgileri varsa bunları düzelterek üst düzey bilişsel gelişimlerine katkı sağlayabileceklerdir. Bir sınıfta yer alan öğrencilerin bireysel özellikleri, konuya ilişkin önbilgileri, zekâ türleri ve öğrenme hızları birbirinden farklı olduğundan etkileşimli grup çalışmaları yapılarak öğrencilerin konuyu birbirleriyle öğrenmeleri sağlanabilir. Farklılaştırılmış öğretimde yer alan esnek gruplama çalışmaları öğrencilerin öğrenmede aktif rol oynamalarına olanak sağlar. Böylelikle yakınsak gelişim alanları geliştirilmiş olur.

Gardner'ın çoklu zekâ kuramına göre sekiz adet zekâ türü bulunmaktadır. Bunlar; Sözel-Dilsel Zekâ, Mantıksal-Matematiksel Zekâ, Görsel-Uzamsal Zekâ, Bedensel-Kinestetik Zekâ, Müziksel-Ritmik Zekâ, Sosyal-Kişilerarası Zekâ, İçsel Zekâ, Doğacı Zekâ (Davis, Christodoulou, Seider & Gardner, 2011: 488) olarak sıralanabilir. Sınıflarda ders işlenirken bu zekâ türleri dikkate alınarak etkinlikler hazırlandığında ve öğrencilere kendi zekâ türlerine uygun çalışmalar yaptırıldığında daha başarılı olabilecekleri savunulur. Ayrıca her tür zekânın geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapılması da önemlidir. Çünkü amaç bireyin daha başarılı olmasını sağlamaktır.

Beyin temelli öğrenme kuramına göre, öğrencilerin öğreneceklerini seçebilmesi ve öğrenmeleri üzerinde kontrol sağlayabilmeleri, derse ilgilerini ve motivasyonlarını arttırmakta ve stres düzeylerini düşürmektedir. Beyin zorlandığında daha iyi çalışır bu nedenle öğrencilere beyinlerini çalıştırmalarına yarayacak zorlukta görevler verilerek gelişimleri sağlanmaya

çalışılır. Farklılaştırılmış öğretimde de her bireyin bulunduğu seviyeden daha üst seviyeye gelmesi amaçlanmakta olduğundan beyin temelli öğrenmeyi de kapsamına almaktadır (Erlaur ve Jensen'den aktaran Avcı ve Yüksel, 2018:4).

Dun ve Dun tarafından geliştirilen öğrenme ve düşünme stilleri, farklılaştırılmış öğretimde öğretmenlerin kullanacakları öğretim stratejilerini belirlemede başlangıç noktasını oluşturur. Öğrencilerin ilgilerini belirlemek ve dikkatlerini toplamak için hangi yöntem ve tekniklerin, hangi materyallerin kullanılacağıın bilinmesinde ve öğrencilerin kendi öğrenme ve düşünme biçimlerinin farkında olmalarını sağlayarak daha sonraki yaşamlarında da kullanabilecek duruma gelmeleri açısından önem arz eder (Tomlinson'dan aktaran Demir, 2021: 29).

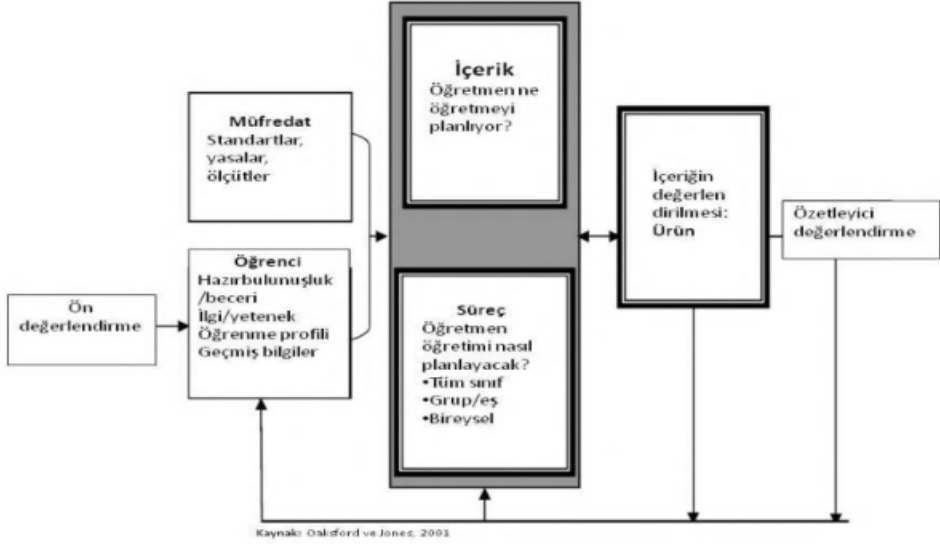
“İş birlikli öğrenme modeli; öğrencilerin ortak bir amaç doğrultusunda heterojen gruplar halinde iş birliği içinde çalışmalarını ve böylece sorumluluk alarak hem kendi hem de diğer öğrencilerin kapasitelerini artırmalarını sağlayan süreç odaklı bir öğrenme modelidir (Açıkgöz, 1992; Barkley, Cross & Major, 2005; Johnson & Johnson, 2014; Sharan, 2015; Siegel, 2005'den aktaran Zorlu, 2020: 221)”. İş birlikli öğrenme kuramının amacı, farklı yetenek, beceri ve deneyimlere sahip olan öğrencilerin heterojen gruplarda ortak bir amaç için çalışmalarını sağlamaktır. Bu sayede öğrenciler birbirlerinden öğrenme fırsatı bulabilir, sosyalleşme ve iletişim becerileri gelişebilir, bir gruba dahil olma ve grupla çalışabilme becerileri kazanabilir ve bu yönde gelişebilirler.

Neyi farklılaştırıyoruz?

Farklılaştırılmış öğretimde içerik, süreç, ürün ve ortam farklılaştırılabilmektedir. İçerik, sınıfta ne öğretilecek sorusunun cevabını vermektedir. Farklılaştırılmış öğretimde içerik temel kazanımlara, mutlaka öğretilmesi gereken konulara odaklanmaktadır. Süreç, içeriğin nasıl öğretileceği hakkında planlamaların yapıldığı ve uygulandığı aşamadır. Sürecin farklılaştırılmasında farklılaştırılmış öğretimde yer alan ders işleme yöntemleri ile değerlendirme tekniklerinden yararlanılarak süreç farklılaştırılmaktadır. Süreçte değerlendirme önemli bir yer tutmaktadır. Ürün, öğrencilerin ne öğrendiklerini ne kadar öğrendiklerini ve öğrendiklerini sunarken neleri kullandıklarını gösteren aşamadır. Ortam ise hem fiziksel hem de psikolojik ortamı ifade etmektedir. Fiziksel ortamın farklılaştırılması, öğrencilerin sınıf içerisindeki mevcut düzenden farklı bir düzende çalışmalarını gerçekleştirmeleri anlamına gelmektedir. Farklılaştırılmış öğretimde yer alan yöntemlere uygun ders işlendiğinde sınıfın fiziksel yapısı değişmektedir. Ayrıca sınıf ortamından başka bir ortamda ders işlenmesi de ortamın farklılaştırılmasıdır. Psikolojik ortam ise, farklılaştırılmış öğretim uygulanırken öğrencilerin grup etkinlikleri yaptıklarında iletişim kurma,

Farklılaştırılmış Öğretim

yardımlaşma, paylaşma, sosyalleşme gibi yeteneklerini geliştirmelerine olanak sağlayan ve derse karşı olumlu bir tutum geliştirmelerine destek olmaya yarayan bir sınıf ortamı sağlanması anlamına gelmektedir. Farklılaştırılmış öğretimin en önemli amaçlarından biri de olumlu sınıf ortam yaratmak, öğrencilerin dersi sevmesini sağlamak, öğrencilerin sosyalleşmelerini ve kendilerine uygun şekilde buldukları noktadan daha iyi bir noktaya gelmelerini sağlamaktır.

Şekil 1. İçerik, Süreç ve Ürün Döngüsü

Farklılaştırılmış öğretimde, içerik, süreç ve ürün öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeylerine ve ilgilerine göre çeşitlendirilmektedir. İçeriğin uyarlanması, öğrenilecek konunun farklı karmaşıklık düzeylerinde ele alınmasıdır. Sürecin uyarlanması, öğrencilerin öğrenme biçimlerine göre onlara seçenek (farklı teknikler) sunulmasını ifade eder. Üründe ise, bireysel ya da grupla proje çalışmaları yapılması, yazılı, görsel ya da işitsel biçimde öğrenilenlerin ortaya konulmasının öğrenci seçimine göre bırakılması şeklinde uyarlanabilmektedir (Zoraloğlu ve Şahin, 2022: 1395).

Farklılaştırılmış öğretimde kullanılan yöntemler nelerdir?

Farklılaştırılmış öğretimde birçok yöntem ve teknik kullanılmaktadır. Bunlar; Katlı öğretim yöntemi, İstasyon yöntemi, Merkezler yöntemi, Ajanda yöntemi, Öğrenme sözleşmeleri, Giriş noktaları yöntemi, Okuma çemberi yöntemi, RAFT yöntemi, Öykü temelli öğrenme yöntemi, Numaralandırılmış fikir alışverişi yöntemi vb. olarak sayılabilir.

Katlı Öğretim Yöntemi

Katlı öğretim yönteminde öğrencilerin hazırbulunuşluklarına, ön bilgilerine, öğrenme hızlarına ve bilişsel yeteneklerine göre içerik, süreç ve ürün kademelendirilmektedir. Öncelikle orta seviyeye uygun etkinlik ve materyaller hazırlanmalı ve daha sonrasında alt ve üst kademeye yönelik etkinlikler hazırlanması gerekmektedir. Her öğrencinin aynı kazanıma kendi öğrenme hızı ve seviyesine uygun etkinlikleri yaparak ulaşması sağlanır. Uygulama öncesinde öğrencilerin ön bilgileri hakkında bilgi edinilir. Öğrencilere öncelikle işlenecek konu ile ilgili ortak bir etkinlik yaptırılır. Daha sonrasında kademelendirilmiş etkinlik görevleri öğrencilere sunulur. Bu görevler bireysel, eşli ya da grup çalışmaları şeklinde yapılabilir. Her öğrenci çalışmasını bitirdiğinde kademe kademe sunumlar gerçekleştirilir. Bu yöntemde üst gruba ileri düşünme becerilerini geliştirmeye ve yeni bir ürün ortaya koymalarına imkân tanıyan etkinlikler yaptırılmalıdır. Farklılaştırılmış öğretimin gerçekleşebilmesi için tüm öğrencilerin süreç içinde etkileşim kurmaları gerekir (Demir, 2021: 71-73).

İstasyon Yöntemi

İstasyon yöntemi, öğrencilerin öğretmen rehberliğinde eş zamanlı şekilde farklı istasyonlarda farklı materyallerle çalışarak zengin öğrenme deneyimleri kazanmalarına yardımcı olur. Sınıf içerisinde belirli alanlarda dersin konusuna ve kazanımlarına göre ve öğrencilerin öğrenme ihtiyaçlarına göre çeşitli istasyonlar kurulur. Öğrenciler grup halinde ve iş birliği içinde çalışırlar. İstasyonlar daha çok bir konunun pekiştirilmesi veya uygulanmasında kullanılırlar. Her istasyonda yapılacak görevlere ilişkin yönergeler olması, istasyonlarda yapılacak görevlerin amaçları ile değerlendirmenin nasıl olacağına dair hedefler olması gerekir. Öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeyleri ve öğrenme hızları dikkate alınarak etkinlikler verilir. Her öğrenci bütün istasyonları gezmek zorunda değildir ve bulunduğu istasyonda başarılı olan öğrenciler diğer istasyonlara geçiş yapabilirler. Etkinlik bittikten sonra öğrencilerin öğrenilen konular hakkında fikirlerini açıklamaları ve birbirleriyle tartışmaları sağlanır. Tüm istasyonlardaki etkinlikler bitirildikten sonra ortaya çıkan çalışmalar değerlendirilerek bir sonuca bağlanır (Kılınç ve Sözer, 2023:54-56). İstasyon yöntemi ile birlikte öğrenciler kendi öğrenmelerinin sorumluluğunu alırlar, iş birlikli olarak grupça ve etkileşim içerisinde çalışarak sosyalleşmiş olurlar, bireysel hız ve bilgi durumlarına göre öğrenmiş olurlar, öğretmen rehberliğinde eksiklerini gidermiş olurlar ve fikirlerini rahatça ifade edebilirler. İstasyon yöntemi ile içerik, süreç ve ürün farklılaştırılabilir.

Merkezler Yöntemi

Farklılaştırılmış Öğretim

Merkezler yöntemi, istasyon yöntemine benzetmekle birlikte aynı konunun farklı yollarla öğrenilmesi amaçlanmasından dolayı istasyon yönteminden ayrılır. Öğrenme ve ilgi merkezleri olmak üzere iki merkez türü bulunmaktadır. Yeni bir konunun öğretiminde ya da öğrenilmiş konunun pekiştirilmesi için hazırlanmış malzeme ve etkinliklerin olduğu alanlar öğrenme merkezleridir. Bu merkezlerde öğrenciler bireysel ya da grup halinde çalışabilirler. Öğrencilerin öğrenilen konu hakkında kendi ilgi alanlarına uygun çalışmalar yapmalarına olanak sağlayan merkezler ise ilgi merkezleridir. İlgi merkezleri öğrencilerin yetenek ve becerilerine göre de hazırlanabilir. Öğrencilerin eğlenerek öğrenmesi, öğrenmekten keyif almaları sağlanmaya çalışılır. Merkezlerde çalışacak öğrenciler için hazırlanan etkinliklerin onları zorlayacak düzeyde olması da gerekir (Diller ve Tomlinson'dan aktaran Özer ve Yılmaz, 2016:133). Merkezler; öğrencilerin kendi öğrenme sorumluluklarını almalarına, farklı etkinlikler yapmalarına, kendilerini ilgi veya hazırbulunuşluklarına göre geliştirmelerine, derse ilgi duymalarına ve motivasyonlarını artırmaya yardımcı olur.

Ajanda Yöntemi

Bu yöntemde, öğretmen öğrencilere işlenen konu ya da üniteyle ilgili ajandalarında yazılı sorular verir. Öğrenciler bu sorulara kendileri de ek sorular ekleyebilir ve arkadaşlarının eklediği sorulardan da seçebilirler. Öğrenciler, ajandalarında bu soruları cevaplarlar. Öğretmen öğrencilere 2-3 haftada tamamlayabilecekleri sorular verir ve bu sürenin her öğrenci için eşit olmasına dikkat edilir. Bu şekilde ajandaları kontrol eden öğretmen öğrencinin bilgiyi edinme şekli hakkında da bilgi sahibi olur. Bu yöntemle birlikte öğrenciler kendi öğrenmelerini kontrol etme imkânı bulurlar. Aynı zamanda öğrenme sorumluluğunu üstlenmeleri, zamanı etkili kullanabilmeyi öğrenmeleri gibi faydaları da bulunmaktadır. Ajanda yöntemi ile süreç ve ürün farklılaştırılmış olur.

Ajanda yönteminin amaçları, öğrenme eksiği olan öğrencilerin eksiklerini kapatmak ve bunu yaparken diğer öğrencilerin zamanını almamak, konuyu daha hızlı öğrenen öğrencilerin sıkılmasını önlemek için derinlemesine öğrenmelerini sağlamak ile öğrencilerin çoklu zekalarına, ilgilerine ve öğrenme stillerine uygun görevler vererek onları motive etmek, öğrenme kalıcılığını arttırmak ve öğrenmeyi daha eğlenceli duruma getirmektir (Avcı ve Yüksel, 2018: 115).

Öğrenme Sözleşmeleri Yöntemi

Öğrenme sözleşmeleri öğrencilerle öğretmen arasında imzalanan ve öğrencilerin seçim yapmasına olanak veren, öğrenciye kendi yetenek, ilgi ve bilgi durumuna uygun çalışma imkânı sunan bir yöntemdir. Öğretmen

öğrencilere çeşitli görevler verir, bazı görevleri de öğrenci kendisi seçer. Örneğin, öğretmen sözleşme belgesinde 9 kutucuk bulunan görev kağıdına 6 görev yazar 3 görevi de öğrenci belirli sorulardan kendi seçer. Belirli bir sürede bu görevlerin yerine getirilmesi için sözleşme yapılır. Bu görevler belirlenirken öğrencilerin hazırbulunuşluk derecelerine göre farklı seviyelerde hazırlanabilir. Görevlerin yer aldığı kağıtlarda kare ya da daire sembolleri yer alır. Bu sembollerden kare olan hazırbulunuşluk seviyesi yüksek, daire olan ise hazırbulunuşluk seviyesi düşük olan öğrencilere verilebilir. Öğrenciler görevleri yaptıkça bu sembolleri işaretlerler. Bu sembollerin hazırbulunuşluk seviyelerine göre düzenlendiğini öğrenciler bilmemelidir. Bu yöntem, öğrencinin kendi öğrenme sorumluluğunu alması, zaman yönetimi yapabilmesi ve seçim yapabilmesi dolayısıyla kendini daha iyi hissetmesi gibi yararlar sağlaması mümkündür (Demir, 2021:83-95). Öğrenme sözleşmeleri sınıf içerisinde ya da sınıf dışında yapılabilirler. Sınıf içinde herkes bireysel olarak kendi çalışmasıyla ilgilenirken öğretmen de onlara destek olabilir, dönütler vererek öğrencileri yönlendirebilir (Tomlinson'dan aktaran Özer ve Yılmaz, 2016: 135).

Giriş Noktaları Yöntemi

Gardner'a göre her öğrenci farklı bir zekaya ve öğrenme yoluna sahip olduğu için her öğrencinin kendine en uygun öğrenme stratejisi ile konuyu keşfetmesi gerekir. Gardner bu amaçla beş ayrı giriş noktası oluşturmuştur. Bu giriş noktaları ve özellikleri şöyle sıralanabilir;

- Anlatımsal Giriş Noktası: İlgili derste çalışılacak konu veya kavramla ilgili bir anlatının sunulması ardından derse giriş yapılır.

- Mantıksal -Nicel Giriş Noktası: Üzerinde çalışılacak konunun sayılarla ifade edilmesini ya da tümdengelim yaklaşımından yararlanılmasını temel alır.

- Temel Giriş Noktası: Çalışma yapılacak konunun veya kavramın temelini oluşturan terimlerin ve ana felsefesi incelenir.

- Estetik Giriş Noktası: Üzerinde çalışılan konunun veya kavramın duyuşsal yönüne odaklanılır.

- Deneyimsel Giriş Noktası: Çalışılan konunun yaparak yaşayarak, deneyimlerle öğrenildiği giriş noktasıdır.

Öğretmen, bu beş giriş noktasının amaçlarına uygun beş farklı görev belirler. Bu görevlerin dersin gelişme etkinliğine de uygun olması önemlidir. Öğrenciler kendi ilgilerine, yeteneklerine veya hazırbulunuşluklarına uygun görevi seçerler. Öğrenciler tercihlerine göre gruplara ayrılarak aldıkları görevleri yerine getirirler. Sonrasında hazırladıkları çalışmalarını diğer gruplarla paylaşırlar.

Farklılaştırılmış Öğretim

Giriş noktaları yöntemi dersin giriş etkinliği olarak kullanıldığında çeşitli içeriklerin sınıfta sergilenmesini sağlayarak içerik boyutunun farklılaşmasını sağlar. Öğrencilerin bireysel özelliklerine yönelik ders işlenmesi, esnek sınıf ortamının oluşturulması sayesinde süreç ve ürünün farklılaştırılmasına imkân sağlayan bir yöntem olarak kullanılır (Demir, 2021: 96-103).

Okuma Çemberi Yöntemi

Farklılaştırılmış öğretim ve iş birlikli öğrenme yöntemi olarak da uygulanabilen bu yöntemde aynı metin, öykü, şiir ya da kitapları seçen öğrenciler bir araya gelir ve grup halinde okunanlar tartışılarak paylaşılır. Okuma çemberi yönteminde öğrencilerin öyküyü, şiiri ya da kitabı okumaları, okuduklarını not almaları ve sürece aktif katılmaları ile birlikte ortaya bir ürün koymaları beklenir. Bununla birlikte okuma çemberi yönteminde öğretmen tarafından belirlenen roller bulunur. Öğrencilerden beklenen ürünleri seçtikleri rollere uygun olarak sunmaları istenmektedir (Avcı, Yüksel ve Akıncı, 2010). Öğrencilerin sınıflarda üst düzey zihinsel gelişimini desteklemenin bir yolu da öğrencilerin diğer öğrencilerle sosyal etkileşime girmelerini sağlamaktır. Çünkü sosyal etkileşim öğrencilerin birlikte çalışmaları ile birlikte öğrendikleri yeni bilgilerin kendileri için anlamlı hale getirmeleri konusunda onları desteklemektedir.

RAFT Yöntemi

Farklılaştırılmış öğretim yöntemlerinden bir diğeri olan RAFT, İngilizce rol (role), izleyici (audience), format (format) ve konu (topic) sözcüklerinin ilk harflerinin bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş bir yöntemdir. Öğrenciler hangi rolde çalışacaklarını, izleyicinin kim olacağını, rollere yönelik çalışmalarını kendi özelliklerine ve yeterliliklerine göre kendileri seçerler.

Öğretmen öncelikle 4 sütunluk bir tablo oluşturur. Tablo yönerge ile birlikte öğrencilere sunulur ve açıklanır. Öğrenciler kendi niteliklerine uygun bir satırı seçerler. Sonrasında öğrencilere çalışmalarını hazırlamaları için belirli bir süre tanınır. Hazırlıklarını tamamlayan öğrenciler sunumlarını sınıfla paylaşırlar.

RAFT yöntemi ile öğrencilerin seçim yapma, karar verme ve seçimlerinin sorumluluğunu alma becerilerinin gelişmesi sağlanır. İş birlikli çalışma, empati yapma, yaratıcı düşünme, iletişim, yardımlaşma gibi becerilerine katkıda bulunulur. Daha keyifli ders işlenmiş olur. Sürecin ve ürünün farklılaşması sağlanır (Demir, 2021: 60-70).

Öykü Temelli Öğrenme Yöntemi

Öykü temelli öğrenmede, öğretmen bir konu seçer ve bu konu hakkında bir öykü temeli oluşturur. Öğrencilerin de kendi bilgi birikimleri ve deneyimlerinden hareketle bu öyküyü tamamlamaları beklenir. Öncelikle bir tartışma ortamı

oluşturularak öğrencilerin bilgi birikimleri ortaya çıkartılır ve yeni bilgiler edinmeleri ve eski ile yeni bilgileri arasında bağ kurmaları sağlanır. Proje tabanlı öğrenmeye benzemekle birlikte, öykü temelli öğrenmede problem bir öykünün içerisine gizlenmiş biçimde verilir (Özer ve Yılmaz 2016:138). “Öykü temelli öğrenme, drama, görsel sanat etkinliği, problem çözme, iş birliğine dayalı öğrenme, araştırma gibi birçok yöntemin ve etkinliğin birlikte etkin olarak kullanılmasından oluşur (Järvinen’den aktaran Avcı, 2022:42)”.

Numaralandırılmış Fikir Alışverişi Yöntemi

Numaralandırılmış fikir alışverişi yönteminde öğretmen öğrencileri heterojen gruplara ayırır ve öğrencilere numaralar verir. Bu numaralar öğrencilerin ders konusundaki hazırbulunuşluk seviyelerine göre ayrılmaktadır ancak öğrenciler bunu bilmemektedirler. Dersin konusuyla ilgili öğretmen öğrenci gruplarına sorular yönelir. Soru seviyelerine göre öğrenci numaralarını söyleyerek onların cevap vermesini ister. Öğrenciler soruyu bilemezlerse grup arkadaşlarına danışabilirler. Böylelikle öğrenciler arasında etkileşim de sağlanmış olur. Her öğrencinin kendi seviyesine uygun soruları cevaplandırması ve başarı göstermeleri için uygulanan bir yöntemdir. Bu yöntemle birlikte bütün sınıfın derse katılması, sınıf içinde eğlenceli ve aktif zaman geçirilmesi sağlanmaya çalışılır (Demir, 2021: 150-151).

Farklılaştırılmış öğretimde kullanılan değerlendirme teknikleri nelerdir?

Farklılaştırılmış öğretimde sürekli değerlendirme esastır. Öğrenciler, öğretim öncesi, öğretim esnası ve sonrasında çeşitli tekniklerle değerlendirilirler. Böylelikle öğrenmede öğrencilerin bulunduğu durum tespit edilmiş ve geri bildirimler verilerek öğrenmenin gerçekleşmesine yönelik çalışmalar yapılması sağlanmış olur.

Derse başlamadan önce öğrencilerin öğrenecekleri konu ya da ünite hakkında neler bildikleri, neler öğrenmek istedikleri, nasıl öğrenmek öğrenebilecekleri ile ilgili bilgilerin alınması ön değerlendirmeyi oluşturur. Bu değerlendirmeler informal değerlendirmelerdir. Süreç öncesi teknikler: Karelere bölme, yanıtlayıcılar, duvar yazısı, anketler.

Ders sürecinde konu ve ünite ile ilgili öğrencilerin neleri öğrendiğini ya da neleri öğrenmediğini, yanlış öğrenmelerin olup olmadığını anlayabilmek, anında geri bildirimler verebilmek ve doğru şekilde ilerlemeyi sağlayabilmek amacıyla öğrenme sürecinde biçimlendirici değerlendirmeler kullanılır. Bunlar da informal değerlendirmelerdir. Süreçteki teknikler: Baş parmak, yumruk, gerçeğe yüzleş, zirveye ulaşmak, hızölçer okuma.

Farklılaştırılmış Öğretim

Ders sonunda dersle ilgili değerlendirme yapmak için kullanılan informal değerlendirme çeşitleri de bulunur. Süreç sonrası teknikler: Sarmal, konuşma teması, konuşma çemberleri, simit, dönüş yansıma, kâğıdı gönder, resmini çiz, daha fazla fikir, genel final değerlendirmesi. Bunlar dışında öğrencilerin yaratıcılıklarını ortaya çıkarmalarını sağlayan otantik değerlendirme görevleri de verilebilir. Projeler, portfolyo çalışmaları otantik öğrenmeye katkı sağlayan gerçek hayat problemlerini çözmeye yarayan değerlendirme görevleridir (Gregory ve Chapman'dan Çev. Sözer, 2020: 67-92).

Farklılaştırılmış öğretim nasıl uygulanır?

- Öncelikle dersin kazanımı belirlenir.
- Öğretilecek temel kavram, ilke ve genellemeler belirlenir.
- Öğrencilerin hazırbulunuşlukları ya da ilgileri ders öncesinde tespit edilerek onlara uygun çeşitli seviye ve türde etkinlikler hazırlanır.
- Farklılaştırma yöntem ve teknikleri belirlenir.
- Kullanılacak araç gereç ve materyaller hazırlanır.
- Öğrencilerle birlikte çalışma şekline karar verilir.
- Ortam yönetime göre düzenlenir.
- Değerlendirme türü seçilir.
- Yöntemde yapılacaklar öğrencilere açıklanır.
- Öğrencilerin yapacakları etkinlik ve ortaya koyacakları ürünle ilgili seçim yapması sağlanır.
- Aynı etkinliği seçenler grup olarak çalışırlar. Bireysel çalışmak isteyenler bireysel çalışabilir.
- Etkinlik belirli bir sürede tamamlandıktan sonra öğrenciler yaptıkları çalışmalarını sınıf arkadaşlarına sunarlar.
- Etkinliklerin yapılması aşamasında öğretmen rehber rolündedir.

Sunum sonrasında öğrenciler kendilerini ve grup arkadaşlarını değerlendirirler. Grup değerlendirme ya da öz değerlendirme formları kullanılabilir. Süreç öncesinde, esnasında ve sonrasında diğer değerlendirme tekniklerinden de yararlanılabilir. Bu değerlendirme teknikleri öğrencinin kendisi hakkında ve öğretmenin öğrenci ve süreç hakkında geri dönüt almasına yardımcı olmaktadır.

Uygulama öncesinde öğretmenin, öğrencilerin ön bilgileri, hazırbulunuşlukları ve ilgileri hakkında bilgi sahibi gerekmektedir. Öğretmenin farklılaştırılmış öğretim yöntemlerine yönelik bilgisinin olması gerekmektedir. Öğretmenin dersi konu, zaman ve öğrenci özelliklerine göre ayrıntılı olarak planlaması önemlidir.

SONUÇ

Farklılaştırılmış öğretim öğrencilerin ilgi, ihtiyaç, hazırbulunuşluk ve öğrenme profillerine uygun olarak öğretimin içerik, süreç, ürün ve ortam boyutlarında değişiklikler yapılması olarak tanımlanabilmektedir. Kuramsal açıdan yapılandırmacı yaklaşım, Vygotsky'nin yakınsak gelişim alanı, beyin temelli öğrenme, iş birlikli öğrenme, düşünme ve öğrenme stilleri ve çoklu zekâ kuramlarından yararlanmaktadır. Farklılaştırılmış öğretim yaklaşımı öğrencilerin sınıf içi ve dışı etkinliklere aktif katılımlarını, zekâ alanlarına, ön bilgilerine, hazırbulunuşluklarına ve ilgilerine uygun görevler yapmalarını, kendi öğrenme ve düşünme stillerine uygun etkinlikler yapmalarını ve farkındalık kazanmalarını sağlayan, esnek grup çalışmaları sayesinde sosyalleşme, yardımlaşma ve iletişim becerilerini geliştirmeye yarayan, önceki bilgileriyle yeni bilgiler arasında bağlantı kurarak öğrenmeyi içselleştirmeyi sağlayan, öğretmen rehberliğinde çalışmalarını gerçekleştirmelerine olanak tanıyan bir yaklaşımdır.

Katlı öğretim yöntemi, İstasyon yöntemi, Merkezler yöntemi, Ajanda yöntemi, Öğrenme sözleşmeleri, Giriş noktaları yöntemi, Okuma çemberi yöntemi, RAFT yöntemi, Öykü temelli öğrenme yöntemi, Numaralandırılmış fikir alışverişi yöntemi gibi yöntemler kullanılarak öğrenci ve öğretmenin aktif olduğu bir öğretim süreci gerçekleştirilmektedir. Dersin temel kavramları, ilkeleri ve kazanımları doğrultusunda uygun olan yöntemin seçilmesi ve gerekli materyallerin hazırlanmasıyla derslerin daha eğlenceli geçmesi mümkün olabilmektedir.

Öğrencilere seçme özgürlüğü verilmesi, esnek gruplama yapılabilmesi, öğrencilerin bireysel özelliklerini dikkate alan etkinliklere yer verilmesi, öğrencilerin aktif olmaları ve kendi öğrenme sorumluklarını almaları sebebiyle farklılaştırılmış öğretimin faydalı bir yaklaşım olduğu söylenebilmektedir.

Öğrencilerin süreç öncesi, esnası ve sonrasında değerlendirilmeleri, öz değerlendirme ve grup değerlendirmeleri yapılması farklılaştırılmış öğretimde öğrencilerin gelişiminin takip edilebilmesi açısından önemli görülmektedir. Öğrenciler otantik değerlendirme yöntemleri sayesinde kendi gelişimlerini de takip edebilmektedirler.

Öğrencilerin birbiriyle sağlıklı iletişim kurabildiği, yardımlaşma ve paylaşma becerilerini geliştirebildiği, herkesin birbirine saygı duyduğu, kendilerini başarılı ve güvende hissettikleri bir ortamda eğitim görmeleri, derse yönelik ilgi ve motivasyonlarının artmasına da katkıda bulunabilmektedir.

Farklılaştırılmış Öğretim

Farklılaştırılmış öğretimin uygulanma aşamalarına bakıldığında öncelikli olarak dersin kazanımlarının belirlendiği, kazanımlara ve konuya uygun yöntem ve tekniklerin seçildiği, öğrencilerin özelliklerine uygun etkinlikler ve bu etkinliklere uygun materyallerin öğretmen tarafından hazırlandığı görülmektedir. Öğrencilerin ilgilerine ya da hazırbulunuşluklarına göre farklılaştırma yapılabilmektedir. İçerik, süreç ve ürün boyutlarının hepsi aynı anda farklılaşmak zorunda değildir. Öğrencilerini iyi tanıyan ve daha iyi nasıl öğretebilirim diye kendine soran bir öğretmen farklılaştırılmış öğretim yöntem ve tekniklerini deneyebilir. Ancak ders planının titizlikle hazırlanması gerekmektedir. Farklılaştırılmış öğretimle ilgili ilkökul, ortaokul, lise ve üniversitelerin hazırlık düzeylerinde yapılan deneysel çalışmalar mevcuttur. Literatür incelendiğinde, farklılaştırılmış öğretimin uygulandığı sınıflarda derse karşı ve bireyin kendisinde olumlu etkileri olduğu görülebilmektedir.

Öğrenciyi merkeze alan bir yaklaşım olan farklılaştırılmış öğretim, her öğrencinin mevcut durumundan daha başarılı olmasını amaçlayan bir öğretim felsefesidir. Tek beden herkese uymaz sözünden hareketle eğitim öğretim sürecinde farklı yöntemlerin işe koşulmasını savunan bir yaklaşım olarak karşımıza çıkmaktadır. Eğitimde fırsat eşitliği ilkesiyle de bağlantılı olarak her öğrencinin kendine uygun şartlarda eğitim alma fırsatı olduğunda daha başarılı olabileceği savunulmaktadır. Adaletli bir eğitim öğretim sunulabilmesi için farklılaştırılmış öğretim uygulamalarının yaygınlaşmasının faydalı olabileceği düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Avcı, S. (2022). *Farklılaştırılmış ev ödevi*. Ankara: Pegem Akademi.
- Avcı, S. ve Yüksel, A. (2018). *Farklılaştırılmış öğretim teori ve uygulama*. Ankara: Nobel.
- Avcı, S., Yüksel, A. ve Akıncı, T. (2010). Okuma alışkanlığı kazandırmada etkili bir yöntem: Okuma çemberi. *M. Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 32, 5-24.
- Baysen, E. ve Silman, F. (2012). "Yapılandırmacı Yaklaşım" içinde *Öğrenme ve Öğretme Kuramlar, Yaklaşımlar, Modeller*, Editör: Zeki Kaya, 197-225. Ankara: Pegem Akademi.
- Davis, K., Christodoulou, J., Seider, S., & Gardner, H. (2011). The theory of multiple intelligences. In R.J. Sternberg & S.B. Kaufman (Eds.), *Cambridge Handbook of Intelligence* (pp. 485-503). Cambridge, UK; New York: Cambridge University Press., Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=2982593>
- Demir, S. (2021). *Uygulamalı örneklerle farklılaştırılmış öğretim yöntem ve teknikleri*. Ankara: Eğiten Kitap.

- Gömlüksiz, M. N. ve Elaldi, Ş. (2011). Yapılandırmacı yaklaşım bağlamında yabancı dil öğretimi. *Turkish Studies-International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 6(2), 443-454.
- Gregory, G. H. ve Chapman, C. (2020). *Tek beden herkese uymaz farklılaştırılmış öğretim stratejileri*. (Çev.) Saadet Zoraloğlu ve (Çev. Ed.) Mehmet Arif Sözer. Ankara: Pegem Akademi.
- Güzel Nacar, A., M., Döş, B. (2024). Farklılaştırılmış öğretim ile ilgili yapılan araştırmaların yöntemsel incelenmesi, *Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 8(17), 1-14. doi: 10.57135/jier.1441272
- Hall, T., Vue, G., Strangman, N., & Meyer, A. (2003). *Differentiated instruction and implications for UDL implementation*. Wakefield, MA: National Center on Accessing the General Curriculum. (Links updated 2014). Retrieved [Mayıs 2024] from <http://www.cast.org/products-services/resources/2003/ncac-differentiated-instruction-udl>
- Heacox, D. (2002). *Differentiating instruction in the regular classroom: How to reach and teach all learners, grades 3-12*. USA: Free Spirit Publishing.
- Karadağ, R. (2010). *İlköğretim Türkçe dersinde farklılaştırılmış öğretim yaklaşımının uygulanması: bir eylem araştırması* (Doktora Tezi), Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Kılınç, Ş. ve Sözer M. A. (2023). *Farklılaştırılmış öğretim*. Ankara: Pegem Akademi.
- Özer, S. ve Yılmaz, E. (2016). Farklılaştırılmış öğretim. Editörler Ercan Yılmaz, Muhittin Çalışkan, & Süleyman Alparslan Sulak, *Eğitim Bilimlerinden Yansımalar*, Konya: Çizgi Kitabevi, 127-140.
- Powers, E. A. (2008). The use of independent study as a viable differentiation technique for gifted learners in the regular classroom. *Gifted Child Today*, 31(3), 57-65.
- Taşpınar, M. (2012). *Kuramdan uygulamaya öğretim ilke ve yöntemleri*. Ankara: Elhan Kitap Yayın Dağıtım.
- Tomlinson, C. A. (1999). *The differentiated classroom: Responding to the needs of all learners*. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Zoraloğlu, S. ve Şahin, A. E. (2022). Farklılaştırılmış öğretim yaklaşımına yönelik öğretmen yeterlikleri. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 51(2), 1377-1416.
- Zorlu, F. (2020). İşbirlikli öğrenme modelinin uzaktan eğitim ortamlarında uygulanmasına yönelik fen bilgisi öğretmen adaylarının görüş ve önerilerinin incelenmesi. *Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi* 7, 219-232.

Etik Beyan

“Farklılaştırılmış Öğretim” başlıklı çalışmanın yazım sürecinde bilimsel kurallara, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir.

Çatışma Beyanı

Araştırmacının araştırma ile ilgili diğer kişi veya kurumlarla yaşanabilecek herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

EXTENDED ABSTRACT

Differentiated instruction, which emerged based on the idea that each individual is different from each other, and that if each individual is provided with learning opportunities appropriate to their abilities and needs, they will be more successful, is an approach that has begun to be widely used today, although its history is not very old. In the traditional education system, there is a certain curriculum, certain teaching materials and a certain learning environment. The differentiated teaching approach argues that by going beyond these certain patterns, a more effective education and training process can be created in accordance with the needs.

Education is defined as the process of creating permanent and desired changes in an individual's behavior through his or her own life. Education includes the concepts of teaching and learning. Education is planned, implemented and evaluated in line with a pre-prepared program, the aim of which is to ensure that the individual learns effectively, and is mostly composed of lessons, etc. These are activities limited to applications (Taşpınar, 2012). It includes various strategies, methods and techniques used while teaching in a field and the theories they are influenced by. At this point, differentiated instruction emerges as an approach that puts the student at the center and examines how each student can be more successful.

There are many definitions of differentiated instruction. According to Hall, Vue, Strangman and Meyer (2004), "Differentiating instruction means recognizing students' changing background knowledge, readiness, language, learning preferences and interests and reacting sensitively".

According to Heacox (2002), differentiation of instruction means changing the pace, level or type of education to support individual learning. It helps support students' progress in the learning process, especially in terms of what they know and what they need to learn. It allows students to use their best learning methods and present what they have learned by taking advantage of their own strengths and interests.

According to Gregory and Chapman (2002), it is a teaching philosophy that allows teachers to make appropriate plans to meet the needs of students and achieve determined outcomes (Trans. Zoraloğlu, 2020: 3). It is

an approach in which the content, process and product are adapted to the students' various interest and readiness levels (Powers, 2008: 57).

Differentiated instruction can be defined as a learning approach that aims to diversify the type and level of content offered in education by taking into account students' prior knowledge, readiness, interests and learning profiles, to create an environment where students can choose, and to enable the emergence of different products from different students and to develop a positive learning environment.

Theoretically, the constructivist approach benefits from Vygotsky's area of convergent development, brain-based learning, cooperative learning, thinking and learning styles and multiple intelligence theories. The differentiated teaching approach enables students to actively participate in in-class and out-of-class activities, to do tasks appropriate to their intelligence areas, prior knowledge, readiness and interests, to do activities appropriate to their own learning and thinking styles and to gain awareness, and to develop socialization, cooperation and communication skills through flexible group work. It is an approach that enables students to internalize learning by connecting their previous knowledge with new information and allows them to carry out their studies under the guidance of teachers.

A teaching-learning process in which students and teachers are active is carried out by using methods such as the Layered teaching method, Station method, Centers method, Agenda method, Learning contracts, Entry points method, Literature circle method, RAFT method, Story-based learning method, Numbered idea exchange method. It is possible to make the lessons more enjoyable by choosing the appropriate method in line with the basic concepts, principles and achievements of the course and preparing the necessary materials.

It can be said that differentiated instruction is a useful approach because it gives students freedom of choice, allows flexible grouping, includes activities that take into account the individual characteristics of students, and students are active and take responsibility for their own learning.

Evaluating students before, during and after the process, and conducting self-assessment and group evaluations are considered important in terms of monitoring the development of students in differentiated instruction. Students can also follow their own development thanks to authentic evaluation methods.

Education in an environment where students can communicate with each other in a healthy way, develop their cooperation and sharing skills,

Farklılaştırılmış Öğretim

where everyone respects each other, and where they feel successful and safe can also contribute to increasing their interest and motivation in the course.

When we look at the implementation stages of differentiated instruction, it can be seen that primarily the course outcomes are determined, methods and techniques appropriate to the outcomes and subject are selected, and activities appropriate to the characteristics of the students and materials suitable for these activities are prepared by the teacher. Differentiation can be made according to students' interests or readiness. Content, process and product dimensions do not all have to differ at the same time. A teacher who knows his students well and asks himself how he can teach better can try differentiated teaching methods and techniques. However, the lesson plan must be prepared meticulously. There are experimental studies on differentiated instruction at the preparatory levels of primary school, secondary school, high school and universities. When the literature is examined, it can be seen that differentiated instruction has positive effects on the course and on the individual in classes where it is implemented.